

Några heteromerer från Åsa, Ölmevalla socken, Halland, och från Göteborg.

Den 10.7.51 fann jag 1 km SO om Åsa station, Ölmevalla socken, Halland, 3 larver av *Calapus serraticornis* L.

Lokalen var en illa gallrad talldunge med mycket klena träd. Fyndet gjordes i utkanten av dungen, rakt i väster, inuti en murken klen tallstubbe. Denna var genomkorsad av larvgångar, fyllda av bormjöl.

De tre larverna förpuppade sig efter en tid, och mellan den 13—26 augusti kläcktes pupporna. Det visade sig vara 2 ♂♂ samt 1 ♀; de förstnämnda utvecklades tidigast.

I samma trakt gjordes den 15.5.1950 ett fynd av den form av *Notoxus monoceros* L., som benämnes *latemaculatus* Pic. Skalbaggen togs i en sandhög bestående av lös dynsand, som forslats dit från det ca 1 km avlägsna havet.

Denna form uppgives (Catalogus Coleopterorum 1939) endast vara funnen på Gotland och Öland. Sedan dess är den också funnen i Skåne.

I den numera avlidne Isaac B. Ericsons skalbaggsamling på Naturhistoriska Museet i Göteborg finnes 3 ex. av *Notoxus monoceros* L. (ab. *latemaculatus* Pic) tagna i Askim, Vg.

Den är även funnen i Bohuslän av fil. stud. Sten Dahlskog.

I trakten av Stora Torp, Göteborg, tog jag den 10.2.52 ett ex. av *Orchesia undulata* Kr. Den uppehöll sig tillsammans med en del carabider, coccinellider och chrysomelider under löst sittande bark på nedre delen av en tallstam. Denna växte i en gles blandskog på en bergssluttning i sydvästligt läge.

Då larverna till denna art utvecklas i svampig ved av lövträd, måste det ovannämnda exemplaret endast ha övervintrat under tallbarken och troligen kläckts på hösten.

Skalbaggen har kontrollbestämts av fil. dr Anton Jansson, varför jag passar på att här framföra mitt tack.

S. Olof Larsson.

Fjärilvandring.

Herr Kurt Levi Carlsson har meddelat, att då han den 12.8. 1950 med sin båt mellan kl. 9 och 10 på f. m. passerade Svansfjärden, strax söder om Arkösund, Östergötland, kom han mellan Isnäs och Stora Kalvö samt mellan Hällholmarna och Kejsaren in i stora svärmar av tusentals gula dagfjärilar. Herr Carlsson, som ej är fjärilkännare, antog att det var citronfjärilar (*Gonepteryx rhamni*). De tycktes flyga rakt sydligt eller möjligen en aning sydvästligt, och utan att väja gåvo de sig ut över stora »flagar», »där man aldrig skulle kunna tro, att de skulle kunna ta sig över». Högsta flyghöjden